

Въ XIV вѣкъ и три тѣ скандинавски кралства се съединили подъ единъ краль. Това станало на врѣме то на Датска та кнегиня *Маргарита*, която се оженила за норвежкий краль. Тя, кога умрѣлъ мъжъ тѣ ѝ и башта ѝ, наследила Дания и Норвегия; а послѣ склонила и Шведи ти да я припознаятъ за своя кралица. Въ шведский градъ Калмаръ владици ти и голѣмци ти въ Дания, Швеция и Норвегия подписали сговоръ за съединяване то на три тѣ кралства въ една държава (1397 год.). Тоя сговоръ е известенъ съ име *Калмарско съединение* (уния). Нѣ слѣдъ смърть та на умна та и юначна Маргарита Шведи ти зели да залѣгатъ да се отдѣлятъ отъ датски ти крале, и отгова ставали чести междоусобия.

XIX. СЛОВѢНЕ И ПАДАНІЕ НА ВИЗАНТИЙСКАТА ДЪРЖАВА.

885—1370—1386—1389—1439—1453.

Чехо-Моравци. Съдъ на Любуша. **Кирилъ и Методий.** Побѣда на католичество то. **Маджаре** и послѣдни Пшемисловичи. **Поляци.** Болеславъ Храбрий. Св. Войтехъ. Послѣдни пясти. **Ядвига и Ягело.** Полско-Литовско кралство. **Бранденбургъ.** **Балтийски Словѣне.** Арконско светилиште. **Българе.** **Сърбе.** **Источни Словѣне.** Родъ тѣ на Нѣмани. **Османски Турци.** Косовский бой. **Баязидъ** и **Тамерланъ.** Флорентийска унија. Бой при Варна. **Призиманіе на Цариградъ.**

Чехо-Моравци. Кирилъ и Методий. Кога станало Голѣмото прѣселяване на народи ти, Германци ти захванали западна та половина на Европа, а Словѣнети источна та. Жилишта та на Словѣнети се простирали отъ рѣка Елба до Ока и Волга и отъ Балтийско море до Адриатический заливъ и Бѣло-море. Тая голѣма земя, съ исключение на югозападна та часть, е една широка равнина, която едно врѣме била пълна съ гори и съ широки езера. Гори ти и блата та били най-надежна та забрана на Словѣнети, кога